GREGORIUS I. MAGNUS
Österreich (?), 1. Hälfte 9. Jh.
Seite 90v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

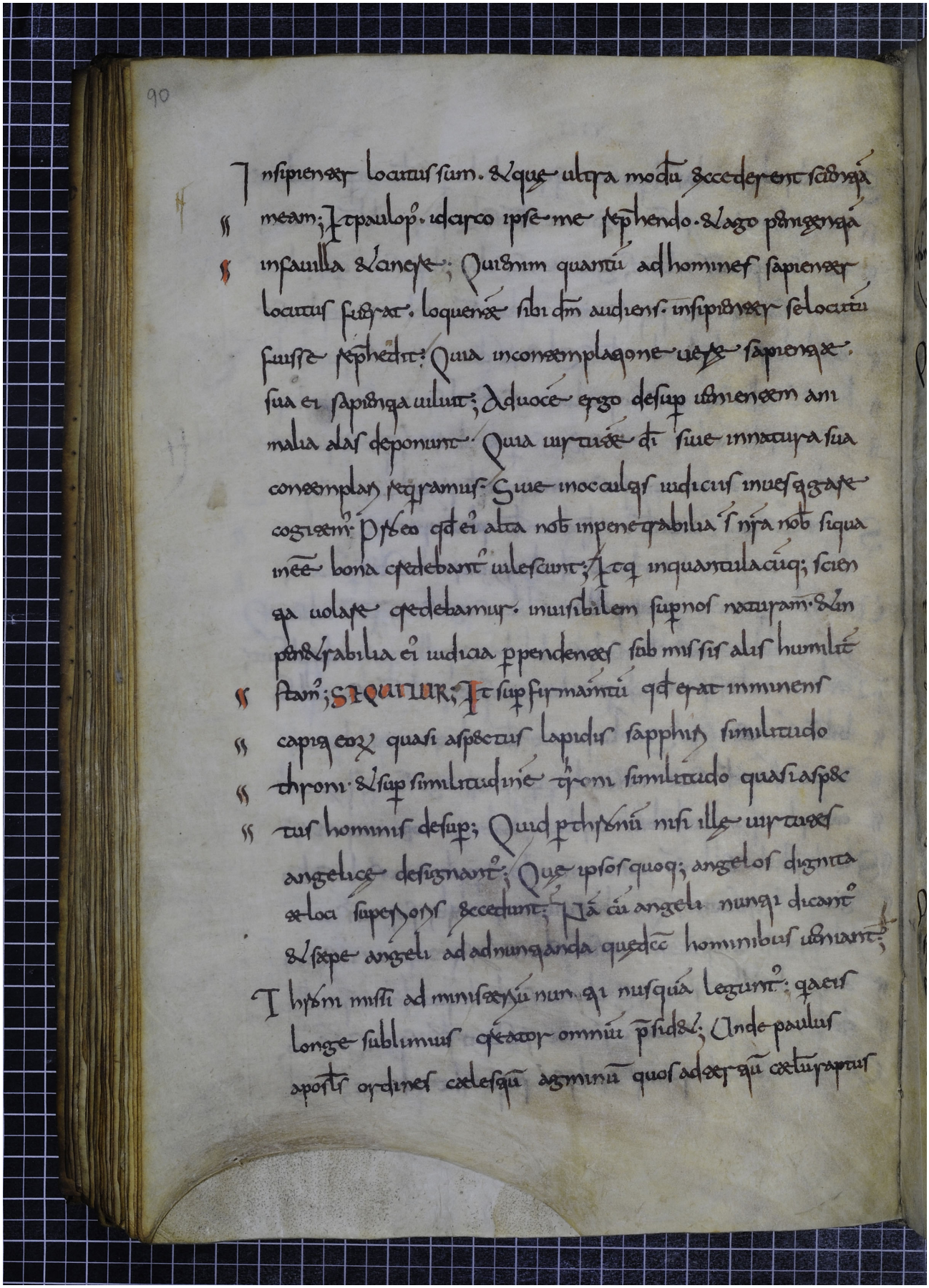

Insipienter locutus sum. Atque ultra modu excederent sententia
meam; Et paulop. idcirco ipse me reprehendo. Ac ago penitentia
in cauilla et cinere; Quidnim quantu ad hominem sapienter
locutus fuerat. loquente sibi dm audiens. insipienter se locutu
fuisse reprehendit: Quia in contemplatione uere sapientie
sua ei sapientia uiluit; Ad uoce ergo desup uenientem an
malia alas deponunt. Quia uirtute di siue in natura sua
contemplari requiramus: Siue in occultis iudiciis inuestigare
cogitem. Dicit eo qd ei alta nos inpenetrabilia sunt nisi nos siqua
mee bona credebant uilescunt; Et q inquantula cuq; scien
ia uolare credebamus. inuisibilem supnos naturam. Et in
penetrabilia ei iudicia ppendentes sub missis alis humilit
stant; SEQUITUR; Et sup firmamtu qd erat imminens
capiti eorum quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo
throni. Et sup similitudine throni similitudo quasi aspec
tus hominis desup; Quid pthisnu nisi ille uirtutes
angelice designant; Que ipsos quoq; angelos dignita
te loci superiores excedunt; Nam cu angeli nunqi dicant
Et sepe angeli ad adnunciandu quedam hominibus uenient;
Thisdm missi ad ministeriu nunqi nusquam legunt: qa eis
longe sublimius creator omniu psidet; Unde paulus
apostolus ordines celesqu agminu quos adtingere cetu praetus